

HENNEP EN WATER, KUNSTSTOF EN GAS

Voor zover mij bekend is het sinds januari 2003 verplicht in drinkwaterleidingen uitsluitend materialen te gebruiken die een Kiwa-ATA hebben. Tot nu toe is mij nooit gebleken dat teflon en hennep daar ook bij horen. Ons bedrijf heeft nu een project opgeleverd waar het waterleidingbedrijf ineens stelt dat de installatie wordt afgekeurd vanwege het gebruik van hennep.

Volgens de huidige ministeriële regeling (Matchem) is een ATA voor de afdichtingsmiddelen hennep en teflon niet verplicht. De nieuwe regeling Materialen en Chemicaliën (2006) treedt mogelijk in 2008 in werking en voorziet daarin wel. Echter, binnen de installatiebranche is algemeen bekend dat de voorkeur uitgaat naar het gebruik van teflon. In de LegionellaCode voor Woninginstallaties, vastgelegd in Isso/Uneto-VNI richtlijn 30.5 (september 2003) staat het volgende: 'Voor het gebruik van schroefdraadverbindingen worden hennep en teflon gebruikt. Van hennep is bekend dat het een hoge biomassa-productiepotentie heeft en teflon niet. Afhankelijk van de montage komt meer of minder hennep in contact met water en ook wordt vet toegepast. Met het oog op legionellapreventie verdient het gebruik van teflon voor schroefdraadverbindingen de voorkeur'. Strikt juridisch kan het waterleidingbedrijf op grond van het gebruik van hennep de leidingwaterinstallatie niet afkeuren. Echter, je moet je ervan bewust zijn dat de eigenaar van de installatie een 'zorgplicht' heeft voor het behoud van de kwaliteit van het leidingwater dat hij via zijn collectieve installatie aan derden beschikbaar stelt. Mocht ooit worden vastgesteld dat iemand ziek is geworden door een besmetting van de desbetreffende leidingwaterinstallatie en die besmetting is terug te voeren op onder andere het (overmatig gebruik) van hennep (in combinatie met andere risicodragende factoren), dan kan de eigenaar je mede betrekken in de aansprakelijkheidsstelling. Je moet immers op de hoogte zijn van de nadelen van het gebruik van hennep. Uneto-VNI heeft de secretaris van de Commissie van Deskundigen van Vrom, die verantwoordelijk is voor de nieuwe ATA-regeling, gevraagd te bevorderen dat afdichtingsmaterialen worden voorzien van een ATA. Dan wordt duidelijk wat wel en niet kan.

Achter een bestaand kantoor is een bestaande loods gelegen. De loods is onverwarmd, de installateur wordt gevraagd hiervoor een voorziening te treffen. Besloten wordt een gasgestookte luchtverhitter aan te brengen. Hiervoor moet er vanuit het kantoor een gasleiding naar de loods worden aangelegd. Tussen het kantoor en loods loopt in de grond een bestaande pvc-buis met daarin 220/380 V-kabels. De vraag is of een ontwerp is toegestaan waarbij een kunststofgasleiding via de mantelbuis vanuit het kantoor naar de loods wordt doorgevoerd?

De norm NEN 1078 (2004) is door het Bouwbesluit aangewezen voor nieuw aan te leggen gasleidingen. In de norm staan prestatie-eisen. Deze geven onder meer aan dat de gasleiding duurzaam gasdicht moet zijn en dat de gasleiding een levensduur moet hebben van vijftig jaar. Er staan geen verdere aanwijzingen in. Als leidraad bij de NEN 1078 geeft de praktijkrichtlijn NPR 3378 in de werkbladen voorbeelden hoe je kan voldoen aan de fundamentele en de prestatie-eisen. In NPR 3378, werkblad deel 7 'In de grond gelegde gasinstallatieleidingen' is in tabel 1 aangegeven dat er een minimumafstand van 0,5 m geldt tussen elektriciteitskabels en gasleidingen. Maar het idee bij de ontwerper hierover was dat deze eis alleen voor metalen leidingen zou gelden. Immers, bij metalen leidingen bestaat een kans op levensduurvermindering door optredende zwerfstromen. Kunststofleidingen zijn hiervoor ongevoelig, waarom zou deze minimumafstand daarvoor dan gelden?

In de vergadering van de normalisatiecommissie voor gasleidingen is dit punt aan de orde geweest. Het standpunt is dat de minimumafstand ook voor kunststofgasleidingen geldt. De verklaring is als volgt. Als in de mantelbuis de kunststofgasleiding over de lengte dicht tegen de elektriciteitskabel ligt, bestaat de kans dat bij overbelasting van de elektriciteitskabel deze oververhit raakt en een dermate hoge temperatuur bereikt waartegen de kunststofgasleiding niet bestand is. Hierom blijft de eis voor een minimumafstand overeind, zodat de bedrijfszekerheid van de gasleiding onafhankelijk is van de bedrijfsvoering van de elektrische installatie.

■ Deze rubriek komt tot stand in samenwerking met Will Scheffer (w.scheffer@uneto-vni.nl) en Fred Vos (f.vos@uneto-vni.nl) van Uneto-VNI. Zit u zelf met een technische vraag? Mail die dan naar intech@groepvts.nl.